

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

ADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

KÖNYV-
TÁRA

Szerkesztőség és kiadó hivatal
Budapest, VIII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összegek "alامت" a
kéziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszatérve.

TARTALOM. Az adóreformhoz. — Vegyesek. — Hírdetések.

Az adóreformhoz.

Legutóbbi számunkban közöltük azon cikket, mely a nagy és kisárusok adófizetési módozatát reformálni kívánja s ez ügy érdekében felszólítottuk az összes nagy és kisárusokat, miszerint tegyenek már valamit a saját érdekükben. Igen sok hozzánk érkezett level szolgál tanúságot arra, hogy mily szükséges ezen reform oly értelemben, a mint azt mi kifejtettük.

Ez ügyet szándékosan valamivel azelőtt közöltük, a mikor az adóbizottság összegyűlt s tettük ezt azért, hogy végre valahára az illetékes forum előtt is tárgyalják azon üzletág megadóztatásának ügyét, mely nemcsak hogy az államkincstárnak nagy hasznot hoz, hanem csekély jövedelmünk miatt is inkább megérdemlik a kisebb mertekben való megadóztatást, mint más üzletágot, melyeknek tiszta jövedelmet nem tudhatják oly bizonyosan.

Kíváncsiak vagyunk, vajjon találkozik-e majd egy ember is, a ki ez enqueton szót emelne azok érdekében, kik nehéz fárasztó munkájukkal súlyos kötelességeikkel az államnak oly szep hasznot hoznak s ezzel ellentétben jogaik epenséggel nincsenek. Szívesen láttuk volna, ha a pénzügyminiszterium kebeléből csak egy nagyárust is meghittak volna ezen enquetera. Ezen óhajunk nem is szerenytelen, sőt igazságos, ha meggondoljuk, hogy ez oly szakma, mely az államnak évente 60 milliót ad a keze köze. Kérjük az illető faktorokat, ne vonják meg a dohányárusoktól azon legcsekélyebb érdeklődést, a mit a legkisebb üzletág iránt is tanusitanak.

Ime itt közöljük ő exc. Lukács pénzügyminiszter ur beszédet, mely az enquetet megnyitotta s a mely megadóztatás módozatairól élénk képet nyújt. Több nagyárus abbéli kérésere, hogy eziránt tanácskozást hívjunk egybe csak azt válaszolhatjuk, hogy ez most lehetetlen, az idő rövidsége miatt. Ha azonban jelenleg e tekintetben nem történik semmi, akkor a nyár közepén tartandó országos dohányárus gyűlésen ezen eszmét, mint első fogjuk tárgyalás alá venni. Ezért kérjük az összes árusok

összműködésért, mivel csakis akkor győzhetünk, ha erősek vagyunk.

Május hó 16-án délelőtt 11 órakor kezdődött meg a pénzügyminiszterium nagytermében az egyenes adók reformja ügyében összehívott ankét munkálkodása. A tanácskozás, amelyen Lukács László pénzügyminiszter elnököt, a kormány részéről Graevenstein Béla és Márfy Agost államtitkárok és mint jegyző dr. Papp Mihály miniszteri titkár voltak je en. Meg voltak hiva a szaktanácskozmány tagjaiul: gróf Batthyányi Tivadár, Bujanovics Sándor, Fejér Miklós országgyűlési képviselő, dr. Foldes Béla egyetemi tanár, Goldberger Berthold nagykereskedő, György Endre a Magyar Tudományos Akadémia tagja, Gyurkovics György, Hegedűs Sándor, Helfy Ignác és Horánszky Nándor országgyűlési képviselő, haraszi Jelinek Henrik, a Magyar Kereskedelmi Csarnok elnöke, gróf Károlyi Sándor és dr. Láng Lajos országgyűlési képviselő, Lukács Béla valóságos belső titkos tanácsos, országgyűlési képviselő, dr. Mariska Vilmos egyetemi tanár, dr. Matlekovics Sándor, Molnár József országgyűlési képviselő, dr. Pap Dávid a Magyar Folyam- és Tengerhajós Részvénytársaság titkárja, Pulszky Ágost országgyűlési képviselő, Ráth Károly a Budapesti Kereskedelmi és Iparlakara alelnöke, Steiger Gyula az Országos Magyar Gazdasági Egyesület tagja, Tisza István országgyűlési képviselő, Weisz Berthold a Pesti Lloyd-társaság alelnöke, dr. Wekerle Sándor országgyűlési képviselő, Zselénszky Róbert országgyűlési képviselő, dr. Herzfeld Samu a Kereskedelmi Csarnok titkára és Mudrony Soma az Országos Iparegyesület részéről.

Lukács László pénzügyminiszter az értekezletet a következő beszéddel nyitotta meg:

Tisztelt uraim! Az irant, hogy ami adórendszerünk és a mi adótörvényeink, tekintve, akár a materiális intézkedéseket, akár az adókezelésre vonatkozó határozmányokat, sok tekintetben hézagosak és helytelenek nincsen közöttük véleményeltérés és ugy gondolom, a tekintetben sem lesznek eltérők a nézetek, hogy ezzel az állapottal szemben törekednünk kell, ami adórendszerünkől kikuszóbolni az igazságtalanságokat, az aránytalanságokat, az egyenlőtlenségeket, törekednünk kell megközeleíteni a lehetőségig az igazságos és arányos megadóztatásnak elveit, törekednünk kell arra, hogy mellőzzük egyrészlől a megokolatlan előnyöket, másrészlől a túlterhelteéseket, hogy egyszerűbb, világosabbá és könnyen áttekinthetővé tegyük az adótörvényeket és az egész rendszert és szóval, hogy az adózás ügyét, egyrészlől a modern tudomány elveinek megfelelően, másrészlől pedig a gyakorlat követelményeinek megfelelő súlyos és természetes alapra fektessük, figyelemmel természetesen,

egyszermind az államháztartás szempontjaira is, vagy helyesebben kifejezve, az államháztartás egyensúlyának fentartása érdekére.

Amint méltóztatnak tudni, a mi törvényeink nem képeznek egységes elvi rendszer, nem folyamányai egy egységes koncepciónak, hanem különböző időkben létrejött törvényekből állanak; amint méltóztatnak emlékezni, létrejöttek azok az abszolutizmus különböző éveiben, később az egész rendszer recipiálva lett az alkotmányos időkben, több irányban változtatásokon, javításokon ment keresztül. Ezeknek a változásoknak az irányát azonban előre eldöntötte az a célzat, amely — nem mondhatnám, hogy kizárólag, de mégis — első sorban mérvadó volt, valahányszor az adók reformáltattak, tudniillik az államkincstár szempontja, mert hiszen nem titok, hogy valahányszor az egyenes adók reformáltattak, egyik főcélzat mindig az volt, hogy az egyenes adókból származó bevételek az államkincstár részére emellessenek.

Most, tisztelt uraim, amidőn az államháztartás egyensulya helyre van állitva, azt hiszem, elérkezett annak az ideje, hogy az adórendszer reformjával, nem mellőzve nagyon természetesen az állam érdekeit, de nem első sorban az állam szempontjából, hanem első sorban az adózó polgárok szempontjából foglalkozunk. Hangsúlyoznom kell, hogy az államkincstár érdeke ez alkalommal sem mellőzhető, de azt hiszem, eleget teszünk ennek a követelménynek akkor, ha arra törekszünk, hogy az egyenes adók azon bevétele, amely ma létezik, biztosíttassék a jövőre is az államnak, nem igyekszünk, egyáltalában mesterséges eszközök által fokozni ezt a jövedelmet, hanem megbizunk e tekintetben a természetes fejlődésben, amely, ugy gondolom, hogy egy helyes és egységes adórendszer mellett mindenesetre be is fog következni.

Kénytelen vagyok konstatálni, hogy én részemről nem látom a helyzetet oly feketének, mint a minőnek azt rendszeren valóni szoktak és a tapasztalásból merített meggyőződés az, hogy igen sok sérelem, mely a gyakorlati életben előfordul, nem az adótörvénynek, nem is az adókezelésnek, hanem sok esetben saját mulasztásaink, saját érdekeinkkel való nem törődésünknek a következménye, vagy következménye annak, hogy azon jogorvoslatokkal, amelyeket a törvény mindenki számára megállapít, vagy egyáltalában nem, vagy nem is kellő időben élünk.

Amint méltóztatnak tudni, a mi adórendszerünk egyik legfőbb baja az, hogy nincsen kellő tekintettel a különböző forrásokból származó jövedelem különböző természetére és ennek következtében a teherviselési képességre, ugy, hogy nem igazságos arány szerint adóztatja meg a különböző forrásokból származó jövedelmeket; nem teszi például a kellő kü-

lőmséget a fundált vagyon jövedelmének, másrészt pedig a sokkal kevésbé biztos alapon nyugvó személyes kereset jövedelmének megadóztatása közt. E tekintetben azonban tovább is mehetünk és konstatálhatjuk azt, hogy amíg bizonyos forrásokból származó jövedelmeket, például a földnek, a háznak a jövedelmét, az ipari és kereskedelmi vállalatokba fektetett tőkéknek a jövedelmét, aztán a személyes keresetből származó jövedelmet a mi adórendszerünk többé-kevébbé eredményesen vonja be a megadóztatás körébe, addig vannak bizonyos más jövedelmek, amelyek egyáltalában nem adóznak, ami természetesen az igazságos és egyenlő adóztatás elveivel össze nem egyeztethető.

További baja, ami adórendszerünknek, hogy a különböző vagyonnal bíró, vagy helyesebben, az ugyanazon forrásból származó, de különböző jövedelemmel bíró egyének megadóztatása tekintetében nem jár kellő óvatossággal, nem adóztatja meg a különböző nagyságu jövedelmet helyes arány szerint, amely aránytalanság leginkább oly irányban nyer kifejezést, hogy kisebb jövedelemmel bíró s talán egyszerűs mind eladósodott embert nagyobb mértékben, vagyis az ő teherviselési képességét túlhaladó mértékben érinti az adóval, míg a nagyobb jövedelemmel bíró s talán adósságmentes embernek megadóztatása alatta marad teherviselési képességének. Igen nagy hiánya a mi adórendszerünknek az is, hogy az adómentes létminimumnak és a progressziónak elvét éppen ott nem érvényesíti, ahol arra legnagyobb szükség van.

Van még egy másik hiány is, amely azonban a hozadéki adók természetétől majdnem elváhatatlan s így az, hogy bizonyos jövedelmeket többször is von megadóztatás alá, míg, amint alant említeni bátor voltam, vannak egyes jövedelmek, a melyek egyáltalában nincsenek megadóztatva.

Egy további hiány, amely azonban inkább az adókezeléssel áll összefüggésben, az, hogy ugyanazon jövedelemmel bíró egyének sokszor a legkülönbözőbb mérvű adókat fizetik, aszerint, amint őszinték, vagy kevésbé őszinték a valóságok, amelyeket tesznek, vagy aszerint, amint a puhatalás, amely a jövedelmek kiderítésére irányul, több vagy kevesebb eredménnyel vitetik keresztül. Azt hiszem, hogy ez az utóbbi baj oly általános természetű, hogy az minden adóztatási rendszer mellett előfordul s elő is fog fordulni a jövőre is, ami feladatunk azonban mégis az kell, hogy legyen, hogy a mennyire csak lehetséges, igyekezzünk csak ezt a bajt korlátozni, a mely igen nagy mérvben fennáll és abban nyilvánul, hogy ami adórendszerünkben egyrészt a puhatalás körüli eljárásnak nem tökéletes volna kapcsolatban egyes adóneveivel, különösen 3 osztályú kereseti adónak magas kulcsával valóságos prémiumot foglal magában azokkal szemben, akik minél inkább el tudják titkolni jövedelmüket s minél inkább képesek elvonni magukat azon kötelezettség alól, a melyet az államháztartásban teljesíteni kell.

Nem akarom azonban folytatni ezeknek a bajoknak a felsorolását, csak konstátálom azt, hogy ha mindezek a hiányok nem volnának is és hogy a mi adórendszerünk a legtökéletesebb lenne is, ennek gyakorlati hatásait teljesen paralizálni és lerontani képes a pótlékoknak a rendszere, vagy helyesebben a rendszertelenség, a mely a mi egyenes adópótlékaink körül fennáll. Az egyenes adók után fizetett pótlékok közül a legsúlyosabbak először a községi pótlékok, másodsorban az egyházi szolgáltatások. Ezeket kívül azonban egész hosszú sorozata van a pótlékoknak, amelyek kisebb-nagyobb

mértékben, de egyforma rendszertelenséggel minden elvi alap nélkül és minden tekintet nélkül az adóképeségre nehezdednek, az egyenes adókra és az egyenes adók után az adózikra. Ilyenek a megyei pótlékok és ezeknek a legkülönbözőbb nemei, a kórházi adó, kisdédői adó, a menedékházi adó stb., azután az utadó, a vizszabályozási járulékok az ország különböző vidékein, szóval egész hosszú sorozata azoknak, amelyek még a legjobb állami adórendszer hatásait is képesek tönkretenni.

A kormány kötelességének tartja, mind azokkal a pótlékokkal, amelyek az adminisztráció rendszerével összefüggnek, nevezetesen a községi és a megyei pótlékoknak kérdésével, behatóan foglalkozni és arra törekszik, hogy ezeknek a pótlékoknak ügyét az adminisztráció rendezésével együttesen szintén rendezze. Sőt éppen törekvünk és kötelességünk is kiterjeszteni figyelmünket a többi pótlék kérdésre is, bevonva természetesen illetékes tényezőket, mert a véleményem, hogy mindaddig, míg a pótlék kérdése helyesen szabályozva nincsen, mindazt, amit az egyenes adók ügyének rendezése tekintetében teszünk, az igen csekély mérvben fogja a célt elérni.

Van még egy másik nagyfontosságú kérdés, tisztelt uraim, mely a tanácskozások rendén felmerülhet és ez a létesítendő reformok a mérve. Habár nem tagadhatom jogosultságát annak a felfogásnak, amely a teljes és gyökeres reformot kívánja, ha praktikus szempontból vizsgálom a kérdést, kétségkívül oly momentumok merülnek fel, amelyek nagyon megokolták teszik azt a másik véleményt, amely a parciális reformmal is hajlandó megelégedni.

Méltóztatnak tudni, tisztelt uraim, hogy a mi gazdasági viszonyainkban, semmiféle konszolidáltságot, semmiféle megállapodottságot még nem láthatunk, úgy hogy átmeneti stádiumában van minden, bármily irányban tekintünk is. Nagyon kérdéses tehát, hogy egy ilyen időpont helyesen volna-e megválasztva egy teljes és gyökeres reform létesítésére, midőn azon eshetőséggel állunk szemben, hogy nem sokára kénytelenek lennünk újból megváltoztatni azt, amit ma megállapítottunk.

Egy második nagyfontosságú momentum, amelybe figyelembe veendő az, hogy Ausztriával folytatásban levő kiegyezési tárgyalások kapcsán a fogyasztási adók rendszerén is több rendbeli változtatást leszünk kénytelenek tenni; ezenkívül nemsokára bekövetkezik kétség kívül az illetékügyek reformálásának időpontja is. Felmerül tehát a kérdés, hogy vajon helyes volna-e az egyenes adók teljes felfogatásával az összes közszolgáltatások terén egy bizonytalanságot, úgy nagy ingadozást hozni létre.

És van még egy harmadik és azt hiszem mindezeknél sokkal súlyosabb és sokkal fontosabb szempont, az államháztartás szempontja, vagy az államháztartás egyensúlyának az érdeke, amelyre nézve csak előbb is bátor voltam felemlíteni, hogy ez oly fontos érdek, amelyet semmiféle más tekintetnek alárendelni nem szabad és amelyet bizonytalan eredményű kísérletekért kockáztatni nem volna megengedhető.

Tisztelt uraim! Amint ezekből a hézagos és vázlatos nyilatkozatokból méltóztatnak látni az a feladat, a mely reánk vár, kétségkívül egyike a legkomplikáltabbaknak és legnehezebbeknek és azért, hogy csak némileg kielégítő eredményt érhesünk el, úgy a törvényhozásnak mint a kormánynak okvetlenül szüksége van minden illetékes faktor támogatására, szükség van a közvélemény támogatására és szükség van elsősorban az erre legelhivatottabb faktoroknak, tudniillik a szakembereknek támogatására. Midőn felhasználom az alkalmat arra,

hogy újból is megköszönjem a szíves érdeklődést, amelyet tanusítani méltóztatnak, a tanácskozást ezennel megnyitottam jelentem ki.

Vegyések.

Kinevezések. A m. kir. dohányjövédéki központi igazgatóság Hofmann Hugó selmeczi és Schedivetz György zágrábi m. kir. dohányjövédéki tiszteket a IX. fizetési osztály utolsó fokozatába való sorolással m. kir. dohánygyártási osztályvezetőkké, Altmann Manó fumei, Láposy János budapest-érszébetvárosi, Sümeghi Pál budapest-ó-budai, Kráhl Károly kassai és Lazár Vilmos dohányjövédéki segéd tiszteket a X. fizetési osztály utolsó fokozatába való sorolással dohányjövédéki segéd tisztté, Sohajda János dohányjövédéki gyakoromkijelöltet pedig dohányjövédéki gyakoromokká nevezte ki.

A dohány és a dohányjövédék Magyarországon. Ezen cím alatt jelent meg a napokban egy vaskos kötet, melyet dr. báró Natorp Tivadar miniszteri titkár és Oroszi Bálványi Gyula dohánygyári igazgató irtak. A két szerző e művel olyasvalamit alkotott, a mi, mondhatnók, olvasmányul szolgálhatna az egész művelt Magyarországnak. Vonzó és teljesen objektív módon tárgyalják a szerzők a magyar dohánymonopolium történetét, érdekesen írják le a gyártás, valamint az elárúsítás történetét is. Az olvasó, legyen az gyáros, árus vagy laikus, e könyv olvasásával olyasvalamire nyer tájékoztatást, a mit eddig nem tudott s valóban a legnagyobb csodálattal adóznak a társszerzőknek, hogy az adatokat oly pontosan összegyűjtötték és oly vonzó alakban tudták az olvasóközönség elé hozni. Eme statisztikai adatok népszerű előadásí módorban tartott felolvasások, melyek az illető írónak a lehető legnagyobb elismerést nyújtják jutalmul. Mi is hozzájárulunk ime ez őszinte esodálattal kifejezéshez és szerencsét kívánunk a társszerzőknek ezen minden tekintetben sikerült munkához s meg vagyunk arról győződve, miszerint ha e munkát más, idegen nyelvre is lefordítják, úgy meg fogja nyerni a külföldtől is a megerdemelt sikert, sőt úgy gondoljuk, e könyv a külföldön nagy feltűnést is keltene. Az igen tisztelt nagyárus urakat figyelmeztetjük, hogy rendeljek meg mihamarabb e munkát, s ezt nem azért mondjuk, hogy talán e könyvnek reklámot csináljunk, mire e munkának szüksége nincs, mert e munkában a szükség tudnivalók igen nagy halmaza foglaltatik, mire az árusnak szüksége van és az elmúlt időkből oly dolgok is megvannak itt említve, mik az árusra nagy érdekességgel bírnak. A gyönyörűen kiállított mű ára 3 frt és megrendelhető a társszerzőknel: Dr. báró Natorp Tivadar-nál és Oroszi Bálványi Gyulánál Budapest, II., Iskola-utca 13.

A Osztrák-Magyar Bank állása, mint Bécsből telegrafálják, 1896. május 15-én ez: Bankjegyforgalom: 562,474,000 frt (—11,000 frt), érczértékkészlet 404,511,000 frt (—131,000 frt). Váltótárca: 140,819,000 frt (—16,211,000 frt), lombardüzlet 29,885,000 frt (+ 325,000 frt),

adómentes bankjegytartalék 51,401.000 forint (+11,522.000 forint.)

A kiállítás látogatottsága. A vasárnap, daczára annak, hogy az idő még mindig nem akar melegebbre fordulni, ismét jó napja volt a kiállításnak. A harmincezerre menő bérletjegyek és a tizenkétezerre menő szabadjegyek tulajdonosait nem számítva, tegnap közel harminzhétezer fizetéses látogatója volt a kiállítás területnek. A kiállítás igazgatóságának hivatalos jelentése szerint napi belépő-jegyekkel jött a kiállítás területére:

Az I. kapun	20.901
A II. »	11.000
A III. »	1.851
A IV. »	759
Az V. »	1.844

Elfogott pénzhamisítók. Ozorán, Torontálmegyében, nagy pénzhamisító szövetkezetet fogtak el, amely nagyban gyártotta a forintokat, koronákat és huszfilléreket. Több gépet elkoboztak s naponként sok embert tartóztatnak le, ami nem is csodálható, mert Ozorán háromszáz olyan olah lakik, akik legalább öt évi fegyházat szenvedtek már el.

Az államvasutak tavalyi bevételei. A magyar államvasutak múlt évi üzleti bevételei véglegesen meg van állapítva. Az 1895. decemberi bevételek végleges leszámolás szerint 7,692,683 forintot tesznek és így 1,730,883 frral kedvezőbbek voltak annál az összegnél, a mely az ideiglenes kimutatásban szerepelt. Ebből a többletből 62,787 frr a személy- és podgyász-szállításra, 830,805 frr az áruszállításra, 836,290 frr a különféle bevételekre esik. 1895-ben az összes bevétel 89,534,726 frr 26 krajczárt tett, a mi az 1894. év eredményéhez képest 970,011 frr 79 kr. bevételi többletnek felel meg. Ebből a többletből 327,308 frr 84 kr. a személyszállításra, 212,394 frr 34 kr. az áruszállításra és 342,308 frr 11 kr. a különféle tételekre esik.

Posta és távirtda a kiállítás területén. Az ezredéves kiállítás területén »Budapest-Kiállítás 1. szám« elnevezéssel január 16-án megnyitott posta- és távirtdahivatal április 25-től nemcsak felvételt, hanem leadási szolgálatot is teljesít, ennél fogva a jelzet naptól kezdve az ezredéves kiállítás területére, valamint a szomszédságában épült »Ös-Budavára« telepre címzett összes levélpostai küldeményeket (leveleket, kereszt-kötésű nyomtatványokat, árumintákat, hírlapokat stb.) táviratokat és távirati utalványokat a nevezett hivatal kézbesíti. Ezzel a postahivattal »poste restante« hivatal is van kapcsolatban. Intézkedtek az Ös-Budavára telepre címzett és »poste restante« jelzéssel ellátott levelezések kézbesítésére nézve is. Ös-Budavára telepen ugyanis folyó évi május elsején »Budapest-Ös-Budavár« elnevezéssel posta- és távirtdahivatal lép életbe, mely a »Budapest-Kiállítás I. sz.« posta- és távirtdahivattal összekötve közönséges és ajánlott levelek, táviratok, postai megbízások, utalványok, pénzelevelek és csomagok felvételével, valamint a postatakarékpénztári teendőkkel foglalkozik. A kiállítás területén a posta, távirtda és távbeszélő csarnokban »Budapest-Kiállítás 2. sz.« elnevezéssel szintén posta- és távirtdahivalt rendeztek be, mely levélpostai, pénz- és csomagküldemények, valamint táviratok felvételével és postatakarékpénztári közvetítői teendőkkel foglalkozik. A sajtócsarnokban »Budapest-Kiállítás 3. sz.« elnevezéssel hasonlóan posta- és távirtdahivalt állítottak fel, mely a hírlapíróknak áll szolgáltatára és csupán ajánlott levelek és táviratok felvételével van megbízva.

A fuvarlevelek kiállítása. Az O. sz. magyar gazdasági egyesület megkereste a hazai összes kereskedelmi és iparkamarát, hogy a fuvarleve-

lek körül felmerült hibák elkerülésére figyelmeztessék a kereskedőket és iparosokat. A vasuti fuvarleveleket ugyanis a feladók nem a vasuti áruosztályozatnak megfelelő módon, hanem csak az árnak felületés és általános jelzésével töltik ki, a vasutigazgatóság pedig az ily hibásan kitöltött fuvarlevelek után a jogtalanul felszámított fuvardíjtöbbletet nem téríti. A kamarák egy része máris elhatározta, hogy oda fog hatni, hogy a kerületeikben levő kereskedők és iparosok az árukat a vasuti áruosztályozásnak megfelelő elnevezések alatt adják fel és a gyűjtő elnevezést kerüljék.

Déli vasut. Május 23-án pünkösd ünnepe alkalmából Budapest Déli Vasutról a magyar vonal Siófoktól kezdődő déli vasut állomásaira, valamint Fiume, Trieszt és Velence, nemkülönbén a bécs-trieszti-karintiai és tiroli vonal jelentékenyebb állomásaira a Budapest déli vasuti pályaudvarról este 9 óra 25 perczkor induló 207. számú személyvonatnál rendkívül mérsékelt áru menettérítési jegyek fognak kiadani. A fentemlített állomásokra a közbeeső magyar- és horvát-állomásokról is fognak ily mérsékelt menettérítési jegyek kiadani. Ezenkívül a magyar vonal állomásairól igen mérsékelt áru menettérítési jegyek lesznek Bécs Déli Vasutra kiszolgáltatva. Ez menettérítési jegyek 14 napig érvényesek és a visszajövetkor az utazás kétszer tetszés szerinti állomásokon félbeszakítható. A Budapestről szóló jegyek naponta válthatók a Déli Vasut városi irodájában (V. kerület, Nádor-utca 16. szám), a Magyar Államvasutak városi menetjegyirodájában (Hungária-szálló) és az indulás előtt az állomás személypénztáránál. Az utazásra vonatkozó adatok, valamint a jegyek ára a már kifüggesztett falragaszokból vehetők ki, ezenkívül minden állomáson díjmentesen kapható a folyó évben rendezendő kéjutazások jegyzéke.

A dohánygyártmányok a kiállításban igen nagyforgalmat érnek el, annyira, hogy a gyártmányok elárusítását minden 2—3 órában be kell szüntetni. A gyártmányok értéke esetről-esetre körülbelül 200 frr és állanak: Regalítás, Trabucco, Británia és E Cubából, valamint az Operas à 6 és à 10 krból. Továbbá legfinomabb Török, Hercegovina, Purzicsán, legfinomabb Magyar szívarka dohány, azonkívül elárusítanak Princesás, Szultán, Ibis, Stambul, Sport és Magyar cigarettát. Egyet azonban kifogásolunk, hogy t. i. a kiállítás területén dohányárudáinak bérlőjétől ezen gyártmányok jövedelmét megvonják. Az eddigi eredményhez képest ezen dohányjövédéki áruda a 6 hó alatt 36000 frrt consumálna. Ez oly nagy összeg, hogy a kiállítás árudáinak bérlőjét az nagyban károsítaná, ha a kincstár az ebből kifolyó provisiót neki meg nem térítené. Igaz ugyan, hogy ezt az árletésben tudatták a bérlővel, de irányadóul az 1885-iki eredményt vették, a mikor is 6—8 frrtért árusítottak naponként, Ezenkívül pedig a miniszterium 1885. a provisiót a bérlőnek visszaadta.

Segédszerkesztő: Heltai Nándor.

Valódi

SELMECZI PIPÁK

(Takács-féle gyártmány)

a gyártmány teljes felosztása folytán raktáron levő **500 tuczatot**

40% a bevásárlási áron alul

eladó

■ **nagyban és kicsinyben.** ■

Kapható:

ENGEL BENŐ-NÉL

VI. Andrassy-ut 84.

Idény május 1-től szeptember végéig

Keserű források. Ivó- és fürdőgyógyomd.

A gyógyhely fürdői, esetleg ivóforrások kiünő eredménnyel alkalmazhatók: 1. Bármilyen okok folytán keletkezett lobos izadmányoknál. 2. Női bajoknál, különösen metritis chronicánál; méhkörüli és hashártyalob után visszamaradt izadmányoknál; a méhnek helyzetváltozások, nemkülönbén dagamatok által előidézett izgatottsági tüneteinél; hurutos állapotok és tisztulási zavaroknál stb. 3. Az alhasi szervek bántalmánál; májbajok, szokványos székrekedés, stb. 4. Zsírkőnél. 5. Kőszvénynél, stb.

FÜRDŐORVOS:

D^r. BRUCK JAKAB,

az orsz. közegészségi tanács r. k. tagja.

Egészséges fekvés, fél óranyira a fővárostól, kényelmes lakások, jó vendéglő, zene, kád- és márványfürdők, különféle készülékekkel.

Rondes térsaskocsi-közlekedés.

A kocsi állomási helye: Ferencz József-tér, a régi Lloyd épület előtt.

A gyógyhelyre vonatkozó bővebb felvilágosítással szívesen szolgál.

MATTONI és WILLE
BUDAPEST.

Le Griffon

legjobb és legkedveltebb

valódi francia szivarkapapir és szivarkahüvelyek

Le Griffon „Patent“

kedvelt és praktikus szivarkapapir.

Nagybani eladás az ország összes
norinbergi és papir-nagykereskedé-
sekben.

GYÁRI FŐRAKTÁR:

G O L D Z I E H E R G É Z A

BUDAPEST,

V. kerület, Arany János-utca 20. szám.